

SĂMBĂTĂ ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCEA A MARELUI POST

IMNUL ACATIST AL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Tălmăcit după canoanele imnografiei bisericești

IMNITOR

Melurghisirea: Ilie Rareş Cîmpean

Tehnoredactare: Mihai Telescu

SCURTĂ LĂMURIRE

Cred că nimeni din cei care au citit *Acatistul Maicii Domnului* în limba care l-a născut nu este străin de gândul sau nu consideră exagerat gândul că Dumnezeu a creat limba greacă și numai pentru a se scrie acest „imn al imnelor“ al celei singure vrednice din toate neamurile să-L zămislească în pântecele său și să-I dea trup din sângiurile sale.

Acatistul nu este un text, nu este o alcătuire de excepție, nu este ceva obișnuit, ci este un prilej duhovnicesc, este o întruchipare a frumuseții și a armoniei, a puterilor omului și a lucrării lui Dumnezeu, un pisc al științei poetice și al contemplației teologice, o sinteză a gândirii Părinților și a inspirației Scripturilor. Îndrăznim să zicem că este cea mai cuprinzătoare materializare a duhului Născătoarei de Dumnezeu, cea care s-a făcut și Maica noastră a tuturor după duh.

De pildă, fiecare condac și fiecare început de icos, până unde încep stihurile cu *Bucură-te*, au același număr de stihuri, fiecare stih are același număr de silabe, accentele căzând întotdeauna în același loc, iar numărul total al silabelor este 67. Fiecare icos complet are 220 de silabe. La fel, în partea de stihuri cu *Bucură-te – heretismi-urile* –, la toate cele 12 icoase ele sunt metric identice. Mai sunt și alte multe detalii ale unei planimetrii generale de necrezut și care sfidează înțelepciunea și puterile omenești, pe care, pentru scurttimea cuvântului, nu le pomenim. La fel de minunată este și înlănțuirea ideilor teologice. Aflându-le pe toate acestea (sunt descrise pe larg în cartea *Acatistul Maicii Domnului*, Ed. Deisis, Sibiu), nu poți să nu te cutremuri și nu poți să nu-ți dorești să ai în limba ta cât se poate mai mult din aceste minunății.

Mai dorim să lămurim un aspect: de ce este importantă forma exterioară, învelișul, veșmântul? Răspunsul îl va afla fiecare citind *Acatistul*, mai ales cei care vor avea răvna să-l învețe și să-l rostească pe de rost, fiindcă, așa cum a fost alcătuit, este ușor de învățat. Așadar, forma este emanată din inspirația originală și, bineînțeles, o conține. Din nefericire, noi suntem obișnuiți și, datorită ușurinței ei, preferăm rugăciunea discursivă de cerere, în care totul este liniar, pare clar și simplu de înțeles. Însă această formă de rugăciune este, dacă am face o ierarhie, cea mai de jos, adică cea care aduce cel mai puțin folos. Mântuitorul zice că „Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință mai înainte de a cere voi de la El” (Mt. 6, 8), așadar nu este important să-I cerem, ci să fim împreună cu El. Prin și în rugăciunea noastră trebuie să ne întoarcem de la lume și de la noi înșine către Dumnezeu, să nu rămânem în cele ale noastre, ci să ne deschidem către cele cerești. Dacă ritmurile poetice antice și poezia laică în general redau armoniile și ritmurile acestei lumi, armoniile cosmice, ritmul imnografiei Bisericii redă „armonia” harului, de care a și fost inspirat. Forma nu este un lucru de care ne putem lipsi fără urmări esențiale. Ea a fost gândită și cultivată înadins și cu un scop precis de Sfinții Părinți. Așa-zisa „întâietate a cuvântului” este o sintagmă atractivă pentru că pare că rezolvă problema fără efort, însă este înșelătoare și păguboasă. Lucrurile trebuie analizate în absolut toate dimensiunile și aspectele lor pentru a putea reda cât mai mult cu putință. Pe scurt, orice traducere trebuie să pornească din punctul care a născut, care a generat opera originală, să-și împrăzieze mintea autorului din original. Dacă autorul ar fi scris în românește, cum ar fi făcut? Cu siguranță că ar fi avut în vedere aceleași scopuri și exigențe, dar le-ar fi exprimat după puterea de redare a limbii noastre.

O veche tradiție spune că Maica Domnului s-a arătat unui Cuvios și i-a spus că cei care vor citi *Acatistul* ei în fiecare zi vor fi ocrotiți de ea în viața aceasta pământească, iar la Judecata ce va să

fie, va sta înaintea Fiului ei pentru aceștia. În Sfântul Munte, cei mai mulți monahi îl știu pe de rost, iar unii îl recită chiar de mai multe ori pe zi.

În Biserica noastră românească, *Acatistul Maicii Domnului* este cunoscut drept *Acatistul Bunevestiri*, însă el este mai cuprinzător și în original nu este numit așa.

La cererea nu puținor psalți, ne-am îndemnat a tălmăci după irmoasele originale *Canonul Acatistului*. La alte multe insistențe, am adus în românește și înseși irmoasele, care, ca o altă minune a Maicii Domnului, s-au potrivit bine.

Acest canon se cântă în Postul Mare de cinci ori. După o veche tradiție, așa cum în primele patru zile din săptămâna întâi se cântă *Marele canon de pocăință* al Sfântului Andrei Criteanul, împărțit în patru părți, tot așa, la sfârșitul săptămânii, în fiecare vineri din primele patru săptămâni ale Postului, seara la Pavcerniță, se cântă câte o stare din *Acatistul Maicii Domnului*, în semn de recunoștință față de Maica și Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, care ne-a ajutat să sfârșim cu bine săptămâna de post. Se face astfel trecerea în chip luminat de la zilele de post propriu-zis, în care nu se săvârșește Sfânta Liturghie, la zilele de dezlegare (la vin și untdelemn) în care avem în centrul atenției Învierea Domnului, săvârșindu-se și Dumnezeiasca Liturghie. Iar după aceste patru trepte ale *Acatistului*, în săptămâna a cincea se cântă întreg *Acatistul* cu priveghere de toată noaptea. Însă de fiecare dată, în toate cele cinci săptămâni, canonul se cântă întreg. Se poate cânta, de bună seamă, oricând, acolo unde se săvârșește *Acatistul*, în afara acestor date rânduite de Biserică.

Canonul are irmoasele specifice Maicii Domnului, cele care pornesc de la *Deschide-voi gura mea* și este foarte frumos și răspândit, folosit intens de imnografi mai noi, dar nu numai. În românește, mai sunt încă cel puțin două canoane închinare Maicii Domnului care au aceleași irmoase. Unul este cel al *Bunevestiri* (care are ultimele două irmoase speciale) și un canon de laudă folosit la slujbele de sfinți, când se face priveghere și se pune și un canon al Născătoarei de Dumnezeu pe glasul canonului sfântului (acest canon se află tipărit în cartea care conține slujba, de asemenea tălmăcită metric, a Sfântului Nectarie: *Slujba, Paraclisul și Acatistul celui întru sfinți Părintelui nostru Nectarie de Pentapolis, Făcătorul de minuni* (disponibilă la <https://www.egumenita.ro/produse/detalii/5283-slujba-paraclisul-si-acatistul-celui-C3%AEntru-sfinti-p%C4%83rintelui-nostru-nectarie-de-pentapolis-fac%C4%83torul-de-minuni>). Tot după aceleași irmoase există în românește și canoane închinare mai multor sfinți (de pildă, al Sfântului Nectarie, disponibil tipărit în cartea menționată, al Sfântului Ioan Hozevitul de la Neamț și altele).

A fost nevoie de multe insistențe pentru a tălmăci și irmoasele, fiindcă ele au o condiție cu totul specială. La un irmos obișnuit nu are importanță înțelesul, ci melodia. Irmosul este o măsură prozodico-melodică, este un model de cântare, melodia-model. Ca înțeles, este inspirat din *Cântarea lui Moise* corespunzătoare cântării/odei canonului, și aproape toate, la aceeași cântare au același înțeles. Așa că, pentru a aduce în românește un irmos, nu este important să ținem aproape cuvântul, ci să respectăm cu maximă acrivie schema prozodică, pentru a putea fi cântat exact ca în original. Dacă melodia este alterată, el își pierde rațiunea de a exista. Cu totul altfel se pune problema în cazul irmoaselor de la praznicele mari. Acestea sunt inspirate din tema sărbătorii și primesc și funcția de catavasi. Adică, pe scurt, este important și nu se poate modifica textul. Aceasta înseamnă că gradul de dificultate al tălmăcirii crește exponențial. Totuși, după mărturiile multora, se pare că ne-am apropiat de acest deziderat.

ÎN SÂMBĂTA DIN SĂPTĂMÂNA A CINCEA A MARELUI POST

SLUJBA ACATISTULUI
PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU
ȘI PURUREA FECIOAREI MARIA

UTRENIA

La Dumnezeu este Domnul..., troparul de 3 ori, pe larg, glasul al 8-lea, însăși melodia

(Τὸ προσταχθέν)

**Poruncă tainic luând în cunoștință, ' Cel făr' de trup degrab în casa lui Iosif
a venit, zicând celei ce nu știe de nuntă:**

**„Cel care cerul plecatu-l-a pogorând ' încape fără schimbare în tine întreg
și văzându-L că-n pânțece ' din tine ia chip de rob
grăiescu-ți minunându-mă: ' Bucură-te, mireasă nenuntită!”**

CĂNONUL

Glasul al 4-lea. Cântarea 1

Irmos: (Ἀνοίξω τὸ στόμα μου)

»**Deschide-voi gura mea**' și se va umple de Duhul Sfânt
»strigându-i cuvântul meu' Împărătesei și Maici,
»și-arăta-mă-voi' în praznic cu lumină
»cântându-i minunile,' de bucurie plin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Pe tine Arhanghelul' a lui Hristos carte văzându-te
cu Duhul cel Sfânt fiind' pecetluită, a zis: ' „Să te bucuri, tu,
lăcașul bucuriei,' prin care blestemul vechi' al Evei stricatu-s-a.”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Palat Împăratului,' dumnezeiască mireasa Lui,' a iadului moarte și
neprihănirii ești chip,' îndreptarea lui' Adam și bucurie,
te bucură, tron de foc' al Atotțiitorului!

Slavă...

Tu, floare, te bucură,' neveșejită și singura' ce Mărul cu bun miros
L-ai odrăslit și crescut;' a-mpăratului' mireasmă; să te bucuri,
scăparea întregii lumi,' ce nunții străină ești.

Și acum...

Tămâia cu bun miros,' Stăpână, mirul de mare preț,' te bucură, dulce crin
ce-nmiresmezi pe creștini,' să te bucuri, tu,' comoara curăției,
prin care sculatu-ne-am' din groapa păcatului.

Cântarea a 3-a

Irmos: (Τὸνς σοὺς ὑμνολόγους)

»**Pe-ai tăi cântăreți, Fecioară Maică,**' izvor fiind viu și-ndestulat,
»pe cei ce adunatu-s-au' duhovnicește-n cinstea ta,
»să-i întărești cu slava ta,' cununa slavei punându-le-o.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Ca o țarină fără arătură ' ne-ai scos spicul cel dumnezeiesc;
bucură-te, izvorule ' nedeșertat al apei vii, ' însuflețită masă ce
porți pâinea vieții, te bucură!**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Născut-ai pe Cel făr' de prihană, ' de-aceea pe „Bucură-te!”-auzi;
bucură-te, mielușea, ' care-ai născut cerescul miel ' ce-a ridicat păcatele
întregii lumi prin jertfirea Sa.**

Slavă...

**A zorilor stea prealuminoasă, ' purtat-ai pe Soarele Hristos;
bucură-te, ceea ce ' alungi tot întunericul ' și izgonești diavoli
întunecați de pretutindenea.**

Și acum...

**Tu singură, bucură-te, ușă ' prin care Cuvântul a trecut
și-ai sfărâmat prin naștere ' încuietoria iadului ' și ești a mântuiților
dumnezeiască intrare-n rai.**

Sedealna, glasul 1, asemenea cu:

Mormântul Tău, Mântuitorule... (Τὸν τάφον σου Σωτήρ)

**Mai marele voievod ' al cereștilor cete ' venind în Nazaret,
ți-a vestit ție, Pruncă, ' pe-al veacurilor Domn preabun
și-mpăratul fapturilor ' și grăitu-ți-a, ' binecuvântată Marie, ' să te bucuri tu,
netâlcuită minune, ' chemarea muritorilor.**

Cântarea a 4-a

Irmos: (Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ)

**»Cel ce șade întru slavă ' pe al Dumnezeirii tron ' a venit pe norul
»cel ușor, Iisus, Dumnezeu și om, ' din nesticata Fecioară, mântuind pe cei
»care strigă Lui! Doamne, slăvim toți puterea Ta!**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**În cântări și cu credință ' către tine noi toți strigăm: ' „Închegat cu Duhul,
bucură-te, munte gras, pururea! ' Sfeșnic și cupă a manei, ce simțirile
credincioșilor ' le îndulcești bucurându-te.”**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Să te bucuri, curățirea ' lumii-ntregi, o, Stăpâna mea, ' Preanevinovată;
bucură-te, scară ce sui la cer ' prin har pe toți pământeni; ' să te bucuri, pod
ce din moarte treci ' pe toți la viața cea veșnică!**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Ceea ce ești decât cerul ' mai înaltă, te bucură, ' c-ai purtat în pântec
tarea temelie-a pământului; ' și să te bucuri, roșeală ce cu sângele
ai vopsit veșmânt ' la Împăratul puterilor.**

Slavă...

**Să te bucuri, Născătoarea ' Dăătorului Legii vechi, ' Care curățește
în dar fărădelegile tuturor; ' de necuprins înălțime și adânc nespus,
Feciorelnică, ' ce dăruit-ai sfințenia!**

Și acum...

**Tu de mână ne'mpletită ' o Cunună-mpletitu-ne-ai, ' de aceea-ți zicem:
„Bucură-te, Pruncă, tu, laudă, ' ' ajutorătoare, scăpare, tare pavază ' și puternică
mijlocitoare a tuturor!”**

Cântarea a 5-a

Irmos: (Εξέστη τὰ σύμπαντα)

**»Uimitu-s-au toate de ' dumnezeiască slava ta
»căci, Fecioară ce nu știi de nuntă, ' avut-ai în pântec
»pe Dumnezeu preaînalt, ' născând Fiu pe Cel fără de ani,
»ce dă pace tuturor ' celor care te laudă.**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

**Te bucură, ceea ce ' a vieții Cale născutu-ne-ai; ' bucură-te-a lumii mântuire
din tot păcatul, ' mireasa lui Dumnezeu, ' și grai, și auz de necuprins;
bucură-te, loc sfințit ' al Stăpânului tuturor!**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

A tot omenescul neam ' ești întărire pururea; ' bucură-te, Preanevinovată,
tu, veselie ' a îngerștilor oști, ' iatacul de nuntă luminos;
bucură-te, sprijinul ' și-ajutorul creștinilor!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Căruța Cuvântului ' ce ești în chipul focului, ' bucură-te, Rai ce ai în mijloc
Pomul vieții ' Însuși pe Domnul Hristos, ' a Căruia dulceață face vii
pe cei care pân-acum ' stricăciunii au fost părtași.

Slavă...

Fiind cu puterea ta ' întăriți, toți strigăm cu dor: ' „Bucură-te, poartă și cetate
doar pentru Unul ' al tuturor Împărat, ' de tine slăvite s-au grăit;
bucură-te, munte sfânt ' și adâncul cel necuprins!”

Și acum...

Sălașul Cuvântului ' cel desfătat, te bucură; ' bucură-te, că mărgăritarul
ceresc purtat-ai; ' și iarăși, bucură-te, ' că ești împăcarea-n chip slăvit
a lui Dumnezeu cu noi, ' cei ce pururea îți cântăm.

Cântarea a 6-a

Irmos: (Τὴν θεῖαν ταύτην)

»Cei ce la Domnu-aveți cugetul ' și faceți acest praznic cinstit și sfânt
»al Născătoarei Lui, ' mâinile voastre plesniți-le,
»pe Dumnezeu slăvindu-L, ' pe Cel născut din ea.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Curat iatac al Cuvântului, ' a îndumnezeirii ești pricină,
bucură-te-ți strigăm, ' glas sunător al prorocilor; ' bucură-te, podoabă
a Apostolilor!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Din tine Roua căzând, a stins ' văpaia idolească a lumii-ntregi,
drept pentru care strig: ' „Lână-nrouată, te bucură!” ' Căci Ghedeon pe tine
așa văzutu-te-a.

Slavă...

Fecioară, bucură-te-ți strigăm; ' liman și-adăpostire fii pentru toți
cei ce se-nvăluie ' întru noianu-ntristărilor ' și în sminteli aduse
de potrivnicul.

Și acum...

De har ne umple tot cugetul, ' că tu a bucuriei ești pricină,
ca să-ți putem striga: ' „Rug ce nu arde, te bucură, ' nor luminos ce pururi
umbrești Biserica!”

Cântarea a 7-a

Irmos: (Ὁὐκ ἐλάτρευσαν)

»**N**-au slujit făpturi ' cei ce la Domnul cugetă, ' ci Făcătorului,
»iar groaza focului ei ' călcând-o cu gând viteaz ' se bucurau cântând:
»„Preaslăvitule, ' Tu, Dumnezeu al tuturor, ' de toți binecuvântat ești!”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Lăudămu-te ' și „Bucură-te!” îți strigăm, ' căruța Soarelui ' și vița cu-adevărat
cea care ciorchinele ' cel copt crescutu-ne-ai, ' din care curge vin
veselitor acelora ' care-ți cântă cu credință.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ceea ce-ai născut ' pe-al oamenilor Doctor sfânt, ' toiag, te bucură,
că tainic ai înflorit ' pe floarea cea veșnică; ' și iar te bucură,
că umplutu-ne-am ' de bucurie moștenind ' viața cea nestricăcioasă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Nu pot ritorii, ' Stăpână, să te laude ' cu-a lor pricepere,
căci tu, născând pe Hristos, ' decât serafimii ești ' mai înălțată-acum;
Lui și roagă-te ' să-i izbăvească pe cei ce ' cu credință ți se-nchină.

Slavă...

Toată latura ' îți cântă fericindu-te, ' strigând cu dragoste:
„Zapis în care stă scris ' Cuvântul Părintelui, ' Pruncă, te bucură!”;
Lui și roagă-te ' ca-n cartea vieții robii tăi ' să fim scriși, Neprihănită.

Și acum...

Noi, toți robii tăi, ' rugămu-te plecându-ne ' genunchii inimii:
„Spre noi urechea plecând, ' Curată, mântuiește-ne ' din toate relele
și ne apără ' de ispitirea dracilor ' și-a păgânilor năvală.”

Cântarea a 8-a

Irmos: (Παιδαξ εὐαγεῖς)

»**Nașterea Fecioarei mântuit-a** ' pe tinerii din cuptorul Babilonului,
»atunci închipuindu-se, ' iar acum plinindu-se, ' ci să ridici toți oamenii
»să strige laude: ' „Făpturile, pe Domnul cântați-L ' și preainălțați-L
»acum și-ntru toți vecii!”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

În pânțele primit-ai pe Cuvântul, ' pe Cela ce poartă toate tu purtat-L-ai
și cu lapte L-ai hrănit, ' Maică feciorelnică, ' pe Hrănitorul lumii-ntregi
de bună voia Sa; ' Acestua cântați-I noroade ' și preainălțați-L
pe Dânsul totdeauna.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Moise înțeles-a, Preacurată, ' a nașterii tale taină în nearsul rug,
dar 'nainte tinerii ' chipul ei mai limpede ' l-au arătat șezând nearși
în para focului ' de-aceia toți, Fecioară Curată, ' laude și imne
ți-aducem totdeauna.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Noi, cei dezgoliți prin amăgire, ' în haina nesticăciunii îmbrăcatu-ne-am
prin curata-ți naștere, ' iar cei ce ședeam demult ' în a căderii negură
lumină am văzut, ' căci, Pruncă, tu lăcaș ești Luminii, ' drept aceea imne
ți-aducem totdeauna.

Slavă...

Cei morți primesc prin tine viață,
căci însăși născut-ai viața ipostatnică; ' cei mai înainte muți
prin tine-acum vorbesc ușor; ' cei întinați curați se fac, ' se-alungă bolile,
mulțimile de duhuri din văzduhuri ' se biruiesc, că tu ești
a noastră mântuire.

Și acum...

Născutu-ne-ai a lumii mântuire,
prin tine de pe pământ, dar, înălțatu-ne-am; ' bucură-te, ceea ce
binecuvântată ești, ' zidul, tăria, pavăza ' a celor care zic:
„Pe Domnul, dar, cântați-ni-L lucruri ' și preaînălțați-L,
noroadă, totdeauna!”

Cântarea a 9-a

Irmos: (Ἄπας γηγενής)

»**Neamul omenesc ' tresalte, în Duhul Sfânt tot luminat fiind,**
»și să prăznuiască dar ' întreaga fire-a minților făr' de trup,
»lăudând vrednic praznicul Maicii Stăpânului, ' și să strige:
»„Bucură-te pururea, ' Născătoare curată a Domnului!”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

„**Bucură-te, că ' prin tine făcutu-ne-am ai bucuriei părtășii!”**,
cântă credincioșii toți; ' pentru aceasta tu izbăvește-ne
de vătămări, căderi și din ' toate ispitele ' cele care ' vin pentru păcatele
săvârșite de noi fără temere.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Ni te-ai arătat ' lumină și pavază, pentru aceasta strigăm:
„Bucură-te, steaua ce ' adus-ai lumii Soarele cel din veci,
deschizătoarea Edenului închis, te bucură; ' să te bucuri,
stâlp de foc, ce oamenii ' îi îndrepti la cereasca petrecere!”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Să ne veselim ' strigând cu evlavie în casa Domnului: ' „Bucură-te, singura
făr' de prihană-n rândul femeilor,
stăpâna noastră-a tuturor, doamna întregii lumi; ' să te bucuri,
vas ce nu rămâne gol, ' ce primit-ai neîmputinatul Mir!”

Slavă...

Ceea ce-ai născut, ' Porumbiță, pe-al milei Domn, fără să știi de bărbat;
bucură-te, laudă ' și întărire a Cuvioșilor, ' încununare veșnică a Mucenicilor,
frumusețe ' a tuturor dreptilor; ' și mântuire ești a credincioșilor.

Și acum...

Ca un Dumnezeu, ' de-a ta moștenire-acum milostivește-te
și-i iartă păcatele, ' pentru aceasta pe Născătoarea Ta,
ce Te-a purtat în pânțece, ca rugătoare având, ' căci din milă,
vrut-ai, Înduratule, ' să-nnoiești, pogorând, firea omului.

LAUDELE

Glasul al 4-lea, asemenea cu: *Ca pe un viteaz...* (Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν)

Rânduiala cea tainică, ' ce n-o știu nici chiar îngerii,
Gavriil arhanghelul o primește azi ' și, către tine venind acum –
căci fără de pată ești ' și chemarea cea din nou, ' Porumbiță, a neamului –
pe „Te bucură!” ' ți-l aduce strigând, „și te gătește,
prin cuvântu-mi, pe Cuvântul ' să Îl primești tu în pânțece!”.

Ție, Doamne, gătitu-s-a ' al Curatei sfânt pânțece
purtător de lumină și preafrumos palat, ' către aceasta pogoară-Te,
miluiește făptura Ta ' războită-n chip pizmaș ' și ținută-n robie de
vechiul ei vrăjmaș, ' căci pierdut-a întâia frumusețe ' așteptând nemângâiată
mântuitoarea pogorâre a Ta.

Către tine venind acum, ' ne'ntinată Stăpâna mea,
Gavriil arhanghelul strigă limpede: ' „Dezlegătoarea blestemului,
ridicarea căzuților, ' ceea ce de Dumnezeu ' tu aleasă-ai fost singura,
să te bucuri, dar, ' să te bucuri al Soarelui sfânt norul
și primește pe Cuvântul ' ce vine într-al tău pânțece!”

IMNUL ACATIST

ȘTAREA ÎNTÂI

Condacul 1

Ț păătoare Doamnă, mulțămiri de biruință, ca cei izbăviți din cele grele, aducem ție, Născătoarei de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, din tot felul de primejdii slobozește-ne, ca să strigăm ție: **Bucură-te, Mireasă nenuntită!**

Icosul 1

Ț l îngerilor întâi-stătător din cer a fost trimis să zică de-Dumnezeu-Născătoarei: „Bucură-te!” *(de 3 ori)** și, odată cu glasul lui cel netrupesc, întrupat văzându-Te, Doamne, s-a uimit și a-ncremenit, strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, prin care bucuria va răsări;

Bucură-te, prin care blestemul se va risipi.

Bucură-te, a lui Adam cel căzut din nou chemarea;

Bucură-te, a lacrimilor Evei răscumpărarea.

Bucură-te, înălțime cu anevoie de suit pentru gândurile omenești;

Bucură-te, adâncime cu anevoie de privit chiar și ochilor îngerești.

Bucură-te, că ești Împăratului tron;

Bucură-te, că porți pe Cel a toate purtător.

Bucură-te, stea ce Soarele ai arătat;

Bucură-te, pântec ce pe Dumnezeu ai întrupat.

Bucură-te, prin care zidirea din nou se zidește;

Bucură-te, prin care Ziditorul prunc se plăsmuiește.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

* *Citețul răspunde de fiecare dată:* **Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!**

Condacul 2

Dine știind Curata a ei curăție, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: „Glasul tău cel neobișnuit sufletului meu de neprimiți se arată, că din zămislire fără sămânță de naștere cum poți vorbi?“, strigând: Aliluia!

Icosul 2

Cunoaștere de necunoscut căutând a cunoaște, glăsuț-a Fecioara către cel ce-i vestea: „Din pântecel-mi nestricat a se naște Fiu adevărat, cum este cu puțință, spune-mi!“; către care acela a zis cu frică, strigând însă așa:

Bucură-te, cunoscătoarea sfatului despre care a grăi nu putem;

Bucură-te, încredințarea celor despre care se cuvine să tăcem.

Bucură-te, al minunilor lui Hristos începutul;

Bucură-te, al așezămintelor Aceluia căpătâiul.

Bucură-te, scară cerească prin care Dumnezeu S-a pogorât;

Bucură-te, punte care treci la cer pe cei de pe pământ.

Bucură-te, a îngerilor mult trâmbițată uimire;

Bucură-te, a demonilor mult tânguită rănire.

Bucură-te, că Lumina negrăit ai născut;

Bucură-te, că n-ai tâlcuit în ce chip s-a petrecut.

Bucură-te, ceea ce înțelepților covârșești cunoașterea;

Bucură-te, ceea ce credincioșilor strălucești cugetarea.

Bucură-te, Mireasă nenunțată!

Condacul 3

De puterea Celui Preaînalt, spre zămislire, umbrită fiind atunci ceea ce nu știa de nuntă, pântecelul ei cel roditor ca un frumos ogor s-a arătat tuturor celor ce voiesc să secere mântuire, când cântă așa: Aliluia!

Icosul 3

Flisaveta primit-a pe primatea de Dumnezeu care către dânsa a alergat,
iar pruncul acesteia, îndată cunoscând îmbrăţişarea aceleia, s-a bucurat și
cu săltări, ca prin niște cântări, către Născătoarea de Dumnezeu a strigat:

Bucură-te, vița vlăstarului neofilit;

Bucură-te, țarina rodului neveștejit.

Bucură-te, că ai lucrat pe Grădinarul cel de oameni iubitor;

Bucură-te, că ai sădit pe al vieții noastre Săditor.

Bucură-te, brazdă care scoți îmbeșugare de milostiviri;

Bucură-te, masă care porți îndestulare de ispășiri.

Bucură-te, că livada desfătării înflorești;

Bucură-te, că liman sufletelor pregătești.

Bucură-te, a mijlocirii primite tămâie;

Bucură-te, a lumii întregi curățire.

Bucură-te, a lui Dumnezeu către muritori bunăvoire;

Bucură-te, a muritorilor către Dumnezeu îndrăznire.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 4

Furtună, înlăuntru, de gânduri având, de îndoială, tulburatu-s-a Iosif cel
chibzuit, fără de nuntă socotindu-te și furată de nuntă bănuindu-te, o,
Preanevinovată, însă, aflând de a ta zămislire că este de la Duhul cel Sfânt, a
zis: Aliluia!

ȘTAREA A DOUA

Icosul 4

Glas îngeresc auzit-au păstorii laudând venirea lui Hristos în trup și, alergând să afle Păstor, Îl văd pe Acesta ca pe un miel neprihănit în pântecele Mariei pascând, pe care, laudând-o, au zis:

Bucură-te, a Mielului și Păstorului născătoare;

Bucură-te, staulul oilor cuvântătoare.

Bucură-te, a nevăzuților vrăjmași depărtare;

Bucură-te, a porților Raiului deschizătoare.

Bucură-te, că cele cerești împreună se bucură cu cele pământești;

Bucură-te, că cele pământești împreună dănuiesc cu cele cerești.

Bucură-te, a ucenicilor gură neamuțită;

Bucură-te, a mucenicilor îndrăznire nebiruită.

Bucură-te, a credinței statornică sprijinire;

Bucură-te, a harului luminoasă cunoaștere.

Bucură-te, prin care iadul s-a despuiat;

Bucură-te, prin care cu slavă ne-am îmbrăcat.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 5

Harul stelei celei cu dumnezeiască alergare înțelegându-l magii, urmat-au strălucirii ei și, ca pe o făclie ținând-o, cu ea căutau pe Atotțiitorul Împărat, iar când au ajuns la Cel neajuns, s-au bucurat, strigându-I: Aliluia!

Icosul 5

Iată-n mâinile Fecioarei văzând pruncii haldeilor pe Cel ce cu mâna plăsmuit-a pe oameni și Stăpân înțelegându-L a fi, deși luă chip de rob, grăbitu-s-au cu daruri Lui să-I slujească și celei binecuvântate să-i strige:

Bucură-te, Maică a neapusei stele;

Bucură-te, zori ai tainicei zile.

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;

Bucură-te, ceea ce ai aprins pe văzătorii Treimii.

Bucură-te, că pe tiranul cel de-oameni-urâtor din stăpânire l-ai aruncat;

Bucură-te, că Stăpân de oameni iubitor pe Hristos L-ai arătat.

Bucură-te, că din slujirea idolilor ne-ai slobozit;

Bucură-te, că de faptele cele întinate ne-ai curățit.

Bucură-te, că închinarea la foc o ai oprit;

Bucură-te, că flacăra patimilor ai înăbușit.

Bucură-te, a credincioșilor la cumițenie povățuitoare;

Bucură-te, a tuturor neamurilor desfătare.

Bucură-te, Mireasă nenunțită!

Condacul 6

Intorsu-s-au în Babilon, propovăduitori de Dumnezeu purtători făcându-se magii săvârșindu-Ți prorocia, și tuturor propovăduindu-Te ca Mesia, lăsat-au pe Irod ca pe un nerod, că nu știa să cânte: Aliluia!

Icosul 6

Jalnic căzut-au ai Egiptului idoli nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule, că ai strălucit lumina adevărului alungând întunericul minciunii, iar cei izbăviți de aceia au strigat Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, a oamenilor reîndreptare;

Bucură-te, a demonilor răsturnare.

Bucură-te, că a rătăcirii putere ai strivit;

Bucură-te, că a idolilor înșelare ai vădit.

Bucură-te, mare ce pe faraonul cel înțeleghător ai înecat;

Bucură-te, piatră care pe cei de viață însetați ai adăpat.

Bucură-te, al celor din întuneric stâlp de foc călăuzitor;
Bucură-te, acoperământ al lumii decât norul mai cuprinzător.
Bucură-te, că în locul manei ne hrănești;
Bucură-te, că desfătare sfântă ne mijlocești.
Bucură-te, pământ al făgăduinței;
Bucură-te, din care curge miere și lapte.
Bucură-te, Mireasă nenunțată!

Condacul 7

Lui Simeon, celui ce avea să se mute din acest veac amăgitor, datu-i-Te-ai ca prunc, dar i Te-ai descoperit și Dumnezeu desăvârșit; pentru aceasta s-a preauimit de a Ta negrăită înțelepciune, strigând: Aliluia!

STAREA A TREIA

Icosul 7

Mi-a arătat zidirea cea nouă arătându-Se Ziditorul pe pământ, între cei făcuți de Dânsul, din pântec fără sămânță odrăslind și pe acesta păzindu-l nesticat, precum a fost, ca, minunea văzând, să o cântăm grăind:
Bucură-te, floarea nesticăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării.
Bucură-te, ceea ce chipul Învierii ai strălucit;
Bucură-te, că a îngerilor viață ne-ai descoperit.
Bucură-te, pom cu rod luminos, din care credincioșii se hrănesc;
Bucură-te, copac preambros, sub care mulți se adăpostesc.
Bucură-te, că ai purtat în pânțece pe Călăuzitorul celor rătăciți;
Bucură-te, că ai născut pe Răscumpărătorul celor robiți.
Bucură-te, a dreptului Judecător înduplecarea;
Bucură-te, a multor greșiți iertarea.

Bucură-te, veșmânt celor goi de îndrăznire;

Bucură-te, dragoste care birui orice dorire.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 8

Naștere străină văzând, să ne înstrăinăm de lume mutându-ne mintea la cer, că pentru aceasta Dumnezeu cel Preaînalt pe pământ om smerit S-a arătat, vrând să tragă la înălțime pe cei ce-I cântă Lui: Aliluia!

Icosul 8

Om întreg întru cele de jos și de cele de sus nicidecum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins, că dumnezeiască pogorâre, iară nu din loc mutare săvârșitu-s-a, și naștere din Fecioară de Dumnezeu primitoare, care aude acestea:

Bucură-te, a necuprinsului Dumnezeu cuprindere;

Bucură-te, a tainei celei cinstite pătrundere.

Bucură-te, îndoielnică auzire a necredincioșilor;

Bucură-te, neîndoielnică laudă a credincioșilor.

Bucură-te, car preasfânt al Celui de pe heruvimi;

Bucură-te, sălaș preabun al Celui de pe serafimi.

Bucură-te, că pe cele potrivnice întru aceeași le-ai adunat;

Bucură-te, că fecioria și nașterea ai înjugat.

Bucură-te, prin care călcarea poruncii s-a dezlegat;

Bucură-te, prin care ușile Raiului s-au descuiat.

Bucură-te, a Împărăției lui Hristos cheia;

Bucură-te, a veșnicelor bunătați nădejdea.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 9

Preauimitu-s-a toată firea îngerească de lucrarea cea mare a înomenirii Tale, că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, cu noi împreună viețuind și de la toți așa auzind: Aliluia!

Icosul 9

Ritorii cei mult grăitori ca niște pești fără de glas se văd înaintea ta, Născătoare de Dumnezeu, că nu se pricep a spune cum și fecioară rămâi, și să naști ai putut, noi însă, de taină minunându-ne, cu credință strigăm:

Bucură-te, a Înțelepciunii lui Dumnezeu cămara;

Bucură-te, a proniei Sale comoara.

Bucură-te, că pe filosofi neînțelepți i-ai dovedit;

Bucură-te, că pe poeți fără graiuri i-ai vădit.

Bucură-te, că s-au năucit iscușiții întrebători;

Bucură-te, că s-au veștejit cei de basme făcători.

Bucură-te, că ai desfăcut ițele atenienilor;

Bucură-te, că ai umplut mrejele pescarilor.

Bucură-te, că ne-ai smuls din adâncul neștiinței;

Bucură-te, că pe mulți ai luminat cu lumina cunoștinței.

Bucură-te, corabie celor ce vor să se mântuiască;

Bucură-te, liman celor ce au peste viață să plutească.

Bucură-te, Mireasă nenunțită!

Condacul 10

Să mântuiască lumea voind Luminătorul a toate, către aceasta de bunăvoie a venit și, ca Dumnezeu, Păstor fiind, pentru noi S-a arătat om ca noi, că prin asemănare pe cel asemenea chemând, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

ȘTAREA A PATRA

Icosul 10

Știimu-te zid al fecioarelor, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și al tuturor celor ce aleargă la tine, că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit, Preacurată, spre a locui în pânțele tale, și a învățat pe toți să strige ție:

Bucură-te, stâlp al fecioriei;

Bucură-te, poartă a mântuirii.

Bucură-te, începătura replăsmuirii duhovnicești;

Bucură-te, dăruitoarea bunătății dumnezeiești.

Bucură-te, că ai renăscut pe cei ce rușinos s-au zămislit;

Bucură-te, că ai cumințit pe cei cărora mintea li s-a jefuit.

Bucură-te, că pe stricătorul cugetelor l-ai pierdut;

Bucură-te, că pe Semănătorul neprihănirii L-ai născut.

Bucură-te, cămară a nuntirii celei mai presus de fire;

Bucură-te, a credincioșilor către Domnul alipire.

Bucură-te, între fecioare singură de prunc hrănitore;

Bucură-te, a sufletelor sfinților către Mire însoțitoare.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 11

Tot imnul ce tinde degrabă să laude mulțimea îndurărilor Tale biruit va fi, căci cântări întocmai la număr cu nisipul de-Ți aducem, Împărate sfinte, nu săvârșim nimic vrednic de cele ce ai dat nouă, celor ce-Ți strigăm Ție: Aliluia!

Icosul 11

Tiind lumina ca o făclie ce strălucește celor dintru întuneric ni se înfățișează Sfânta Fecioară, că, nematerialnica lumină aprinzând, pe toți la cunoștința cea dumnezeiască îi călăuzește, luminându-le mintea cu strălucirea și cinstită fiind cu strigarea:

Bucură-te, rază a duhovnicescului Soare;

Bucură-te, a neapusei Lumini lucoare.

Bucură-te, fulger ce suflete străluminezi;

Bucură-te, că pe vrăjmași ca un tunet spăimântezi.

Bucură-te, că luminarea cea cu multă lumină ai răsărit;

Bucură-te, că râul cel cu multe ape ai izvorât.

Bucură-te, că al colimvitrei rod ne zugrăvești;

Bucură-te, că întinăciunea păcatului înălbești.

Bucură-te, baie ce conștiința curățești;

Bucură-te, cupă ce veselia-mpărtășești.

Bucură-te, al miresmei lui Hristos mirosul;

Bucură-te, al tainicei vieți ospățul.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 12

Unul, Cel ce dezleagă toată vina omenească, datoriilor de demult, har voind să dăruiască, prin El Însuși S-a apropiat de cei ce de harul Lui s-au depărtat și, rumpând zapisul, aude de la toți așa: Aliluia!

Icosul 12

Viersuind a ta naștere, laudămu-te toți ca pe un locaș însufletit, de Dumnezeu-Născătoare, că Domnul, Cel ce cu mâna pe toate le ține, locuind în al tău pântece, a sfințit, a slăvit, pe toți a învățat să strige ție:

Bucură-te, cort al lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, Sfântă decât Sfânta Sfintelor mai mare.
Bucură-te, chivot cu Duhul aurit;
Bucură-te, tezaur al vieții necheltuit.
Bucură-te, coroana cea de preț a împăraților binecredincioși;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoților evlavioși.
Bucură-te, al Bisericii turn neclintit;
Bucură-te, al țării zid nebiruit.
Bucură-te, prin care semnele biruinței se arată;
Bucură-te, prin care vrăjmașii se surpă.
Bucură-te, a trupului meu tămăduirea;
Bucură-te, a sufletului meu mântuirea.
Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Condacul 13

Fic ție, o, Maică întru-tot-cântată, care ai născut pe Cuvântul, Cel mai sfânt decât toți sfinții: *(de 3 ori)*! * Primind acum a noastră dăruire, din tot necazul ne izbăvește și din chinurile ce au să fie scoate-i pe toți care împreună cu noi strigă: Aliluia!

Și iarăși, icosul 1

Il îngerilor întâi-stătător din cer a fost trimis să zică de-Dumnezeu-Născătoarei: „Bucură-te!” și, odată cu glasul lui cel netrupesc, întrupat văzându-Te, Doamne, s-a uimit și a-ncremenit, strigând către dânsa unele ca acestea:

* *Citețul răspunde de fiecare dată:* Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

Bucură-te, prin care bucuria va răsări;

Bucură-te, prin care blestemul se va risipi.

Bucură-te, a lui Adam cel căzut din nou chemarea;

Bucură-te, a lacrimilor Evei răscumpărarea.

Bucură-te, înălțime cu anevoie de suit pentru gândurile omenești;

Bucură-te, adâncime cu anevoie de privit chiar și ochilor îngerești.

Bucură-te, că ești Împăratului tron;

Bucură-te, că porți pe Cel a toate purtător.

Bucură-te, stea ce Soarele ai arătat;

Bucură-te, pântec ce pe Dumnezeu ai întrupat.

Bucură-te, prin care zidirea din nou se zidește;

Bucură-te, prin care Ziditorul prunc se plăsmuiește.

Bucură-te, Mireasă nenuntită!

La Utrenie. Troparul.
Glasul al 8-lea. Însăși melodia (Τὸ προσταχθέν).

Glas λ δ Nη ρ

P o run că ta ai nic lu ând în cu no ști i in ță
 Cel făr' de tru up de grab în ca sa lui Io o o sif a
 ve nit zi când ce lei ce nu ști e de nun tă Cel ca a re ce
 rul ple ca a tu l-a po go rând în ca a pe fă ră schim
 ba a re în ti i ne în treg și vă zân du-L că-n pân te ce din
 ti ne ia a chip de rob gră ies cu-ți mi nu nân du u mă
 Bu cu ră te Mi rea să ne nun ti i i tă

Glas λ δ Nη ρ

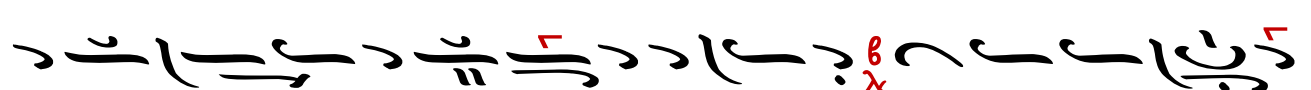

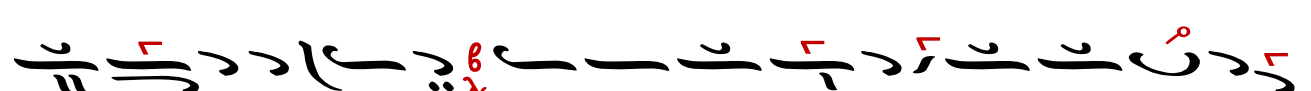
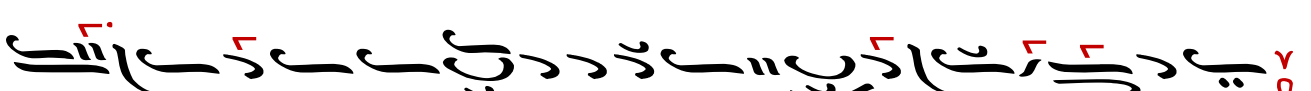
După melosul lui Nicolae, Protopsaltul Smirnei.

P o run că ta ai nic lu ând în cu no ști i i in
 ță Cel făr' de tru up de grab în ca sa lui Io o o
 o sif a ve nit zi când ce e lei ce nu ști e de

 nun tă Cel ca a a a a re ce rul ple ca tu l-a

 po go rând în ca a a a a pe fă ră schim ba

 a re în ti i ne în treg și vă zâ ân du u-L că-n pân te

 ce din ti ne ia a chip de rob gră ies cu-ți mi nu

 nân du u u mă Bu u cu ră te Mi rea să ne nun ti i tă ă

 ă ă

Glas λ δ η ρ

După melosul argo-syntomon al lui Ioannis Arvanitis.

Po run că ta a a ai ni ic lu u â ând în cu

 u no ști i i i i in ță ă Cel făr' de tru u

 u up de gra ab î în ca a sa a lui Io o o

 o o o o si if a ve ni i i it zi când ce e

 e e e lei ce nu ști i e de e e e nu u u un tă

Cel ca a a a re e ce e ru ul ple e ca a a a
 tu u l-a po go o râ â â ând în ca a a
 a pe e fă ă ră ă schi im ba a a a re e în
 ti i i i ne î în tre e e e eg și i vă zâ â
 ân du u-L că-n pân te ce e din ti i ne ia a a a a chip
 de e ro o o ob gră ie es cu-ți mi nu u nân
 du mă ă Bu u cu u ră te e Mi rea a a a să
 ne e nu u un ti i i i i i tă

CANONUL

Cântarea 1

Glasul al 4-lea. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Glas Bou

Irmosul (în traducere metrică)

Des chi de voi gu ra mea și se va um ple de Du
 hul Sfânt stri gân du-i cu vân tul meu Îm pă ră te sei și Maici

și-a ră ta mă voi în praz nic cu lu mi nă cân tân du-i mi

nu ni le de bu cu ri e plin

Prea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu ieș te ne

pe noi

Pe ti ne Ar han ghe lul a lui Hris tos car te vă

zân du te cu Du hul cel Sfânt fi ind pe cet lu i tă a

zis să te bu curi tu lă ca șul bu cu ri ei prin ca re

bles te mul vechi al E e vei stri ca tu s-a

Prea sfân tă Năs că toa re de Dum ne zeu mân tu ieș te ne

pe noi

Pa lat Îm pă ra tu lui dum ne ze ias că mi rea

sa Lui a ia du lui moar te și ne pri hă ni rii ești chip

în drep ta rea lui A dam și bu cu ri e te bu cu ră

tron de foc al A to ot ți i to ru lui

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu lui Duh $\frac{\beta}{\lambda}$

T u floa re te bu cu ră ne veș te ji tă și sin gu

ra ce Mă rul cu bun mi ros L-ai o drăs lit și cres cut a-m $\frac{\beta}{\lambda}$

pă ra tu lui mi reas mă să te bu curi scă pa rea în tre gii π_9

lumi ce nu un ții stră i nă ești $\frac{\beta}{\lambda}$

S i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min $\frac{\beta}{\lambda}$

T ă mâ ia cu bun mi ros Stă pâ nă mi rul de ma

re preț te bu cu ră dul ce crin ce-n mi res mezi pe creș tini $\frac{\beta}{\lambda}$

să te bu curi tu co moa ra cu ră ții ei prin ca re scu π_9

la tu ne-am din groa a pa pă ca tu lui $\frac{\beta}{\lambda}$

Cântarea a 3-a.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Irmosul (în traducere metrică)

P e-ai tăi cân tă reți Fe cioa ră Mai că iz vo or fi ind $\frac{\Delta}{\delta}$

viu și-n des tu lat pe cei ce a du na tu s-au du hov ni $\frac{\beta}{\lambda}$

ceș te-n cins tea ta să-i în tă rești cu sla va ta cu nu na

sla vei pu nân du le-o

Ca o ța ri nă fă ră a ră tu ră ne-ai sco os spi

cul cel dum ne ze iesc bu cu ră te iz vo ru le ne de șer

tat al a pei vîi în su fle ți tă ma să ce porți pîi nea

vie e ții te bu cu ră

Năș cu t-ai pe Cel făr' de pri ha nă de-a ce e ea pe

Bu cu ră te-a uzi bu cu ră te mie lu șea ca re-ai năs cut ce res

cul miel ce-a ri di cat pă ca te le în tre gii lumi prin jert

fi rea Sa

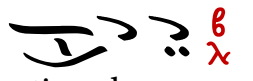
Slavă.

Azo ri lor stea prea lu mi noa să pur ta a t-ai pe

Soa re le Hris tos bu cu ră te ce ea ce a lungi tot în tu ne

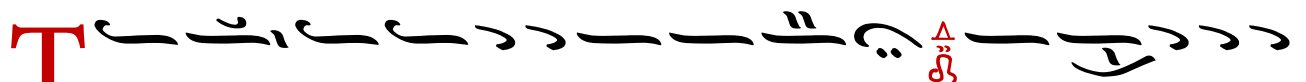

 ri cul și iz go nești di a vo lii în tu ne cați de pre tu

 tin de nea

Și acum.

Tu sin gu ră bu cu ră te u șă prin ca a re Cu

 vân tul a tre cut și-ai sfă râ mat prin naș te re în cu ie toa

 rea ia du lui și ești a mân tu i ți lor dum ne ze ia

 as că in tra re-n rai

Sedealna după Cântarea a 3-a.
Glasul 1. Tòn τάφον σου Σωτήρ.

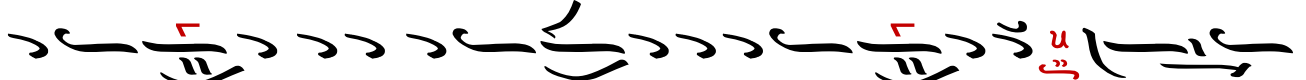
Glas Κε

Mai ma re le vo ie vo od al ce re ști lor ce te ve

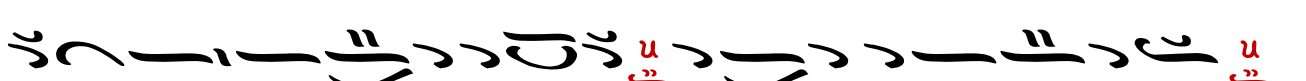
 nind în Na za re et ți-a ves tit ți e Prun că pe-al vea cu ri i

 lor Do omn prea bu un și-m pă ra tu ul făp tu u ri lor și i

 gră i i tu ți-a bi ne cu vân ta tă Ma ri e să te bu u curi

 tu ne tâl cu i tă mi nu ne che ma rea mu ri to ri lor

Acceași. Pe larg.

Glas Ke

Mai ma re le e vo o o ie e vo o o od al
 ce e re e e eș ti i lo or ce e e te ve
 nind în Na a za a a re e e e e et ți-a ve es
 ti i i it ți i e e Pru u un că pe-al vea
 cu ri i i i lor Do o omn prea a bu u u un și-m pă ra
 a tu u u ul făp tu u u u u ri lor și i
 i gră i i i tu u ți-a a bi ne cu vâ ân ta a a a
 tă ă Ma a ri i i e să ă te bu u curi
 tu u ne tâl cu u i i i i tă ă mi i nu
 u u ne che ma a rea mu u ri i to ri i i i lo

 or

Aceeași. Pe larg.
După melosul colivadeilor.

Glas Pa 9

M ai ma a re le e vo ie e vo o od a al
 ce re e e e eș ti i lo o or ce e e e te ve
 nind î în Na a za a a re et ț i-a ves ti i i i it ț i
 i e e e Pru u u un că pe-al vea cu ri lo or Domn
 prea a a bun și-m pă ra a tu u u ul fă ă ă ă ăp tu
 u ri i i lo o o or și gră ă ă i i tu u u
 ț i-a bi ne e cu vâ â ân ta a tă ă Ma a a ri i
 i i e să te bu u u cu u u uri tu ne tâ
 âl cu u i i tă ă mi nu u u u ne che ma a
 rea mu u u u ri to o o o ri lo o o or

Cântarea a 4-a.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Glas Bou

Irmosul (în traducere metrică)

C el ce șa de în tru sla a vă pe al Dum ne ze
 i rii tron a ve nit pe no o rul cel u șor Ii sus Dum
 ne zeu și om din ne stri ca ta Fe cioa ră mân tu ind pe e cei
 ca re stri gă ă Lui Doam ne slă vim toți pu te rea Ta

I n cân tări și cu cre di in ță că tre ti ne noi toți
 stri găm în che gat cu Du u hul bu cu ră te mun te gras
 pu ru rea sfeș nic și cu pă a ma nei ce sim ți ri i le cre
 din cio și i lor le în dul ce ești bu cu rân du te

S ă te bu curi cu ră ți i rea lu mii-n tregi o Stă
 pâ na mea Prea ne vi no va a tă bu cu ră te sca ră
 ce sui la cer prin har pe toți pă mân te nii să te bu cu uri
 pod ce din moar te e treci pe toți la via a ța cea veș ni că

Ce ea ce ești de cât ce e rul mai î nal tă te
 bu cu ră c-ai pur tat în pâ ân tec ta rea te me li e-a
 pă mân tu lui și să te bu curi ro șea lă ce cu sân ge e le
 ai vop sit ve eș mânt la Îm pă ra a tul pu te ri lor

Slavă.

Să te bu curi Năs că toa a rea Dă tă to ru lui
 Le gii vechi Ca re cu ră țe eș te în dar fă ră de
 le gi le tu tu ror de ne cu prins î năl ți me și a
 dânc ne e spus Fe cio rel ni i că ce dă ru i i t-ai sfin țe
 ni a

Și acum.

Tu de mâ nă ne'm ple ti i tă o Cu nu nă-m ple
 ti tu ne-ai de a ce ea-ți zi i cem bu cu ră te Prun că
 tu la u dă a ju tă toa re scă pa re ta re pa vă ă ză
 și pu ter ni i că mij lo ci toa a re a tu tu ror

Cântarea a 5-a.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Irmosul (în traducere metrică)

U i mi tu s-au toa te de dum ne ze iasc ă sla va
 ta căci Fe cioa a ră ce nu știi de nun tă a vu t-ai
 în pân tec pe Dum ne zeu prea î nalt năs când Fiu pe Cel fă
 ră de ani ce dă pa ce tu tu ror ce lor ca a re te la
 u dă

T e bu cu ră ce ea ce a vie ții Ca le năs cu tu
 ne-ai bu u cu ră te-a lu mii mân tu i re din tot pă ca
 tul mi rea a sa lui Dum ne zeu și grai și a uz de ne
 cu prins bu cu ră te loc sfin țin al Stă pâ â nu lui tu tu
 ror

A tot o me nes cul neam ești în tă ri re pu ru rea
 bu u cu ră te Prea ne vi no va tă tu ve se li e

a în ge reș ti lor oști ia ta cul de nun tă lu mi nos

bu cu ră te spri ji nul și-a ju to o rul creș ti ni lor

Că ru ța Cu vân tu lui ce ești în chi pul fo cu lui

bu u cu ră te Rai ce ai în mij loc Po mul vi e ții

În suși pe Dom nul Hris tos a Că rui dul cea ță fa ce

vii pe cei ca re pâ n-a cum stri că ciu u nii au fost păr

tași

Slavă.

Fi ind cu pu te rea ta în tă riți toți stri găm cu dor

bu u cu ră te poar tă și ce ta te doar pen tru U nul

al tu tu ror Îm pă rat de ti ne slă vi te s-au gră it

bu cu ră te mun te sfânt și a dâ n cul cel ne cu prins

Și acum.

Să la șul Cu vân tu lui cel des fă tat te bu cu ră

bu u cu ră te că măr gă ri ta rul ce resc pur ta
 t-ai și ia răși bu cu ră te că ești îm pă ca rea-n chip slă
 vit a lui Dum ne zeu cu noi cei ce pu ru rea îți cân tăm

Cântarea a 6-a.
 Τὴν θεῖαν ταύτην.

Irmosul (în traducere metrică)

C ei ce la Dom nu-a veți cu ge tul și fa ceți a cest praz nic cins
 tit și sfânt al Năs că toa rei Lui mâi ni le voas tre ples ni ți
 le pe Dum ne zeu slă vi in du-L pe Cel năs cut din ea
 C u rat ia tac al Cu vân tu lui a în dum ne ze i rii ești
 pri ci nă bu cu ră te-ți stri găm glas su nă tor al pro ro ci
 lor bu cu ră te po doa a bă a A pos to li lor
 D in ti ne Ro ua că zând a stins vă pa ia i do leas că a
 lu mii-n tregi drept pen tru ca re strig Lâ nă-n ro u ra tă te
 bu cu ră căci Ghe de on pe ti i ne a șa vă zu tu te-a

Slavă.

Fe cioa ră bu cu ră te-ți stri găm li man și-a dă pos ti re
 fii pen tru toți cei ce se-n vă lu ie în tru no ia nu-n tris tă
 ri lor și în smin teli a du u se de po triv ni cul

Și acum.

De har ne um ple tot cu ge tul că tu a bu cu ri ei ești
 pri ci nă ca să-ți pu tem stri ga Rug ce nu ar de te bu cu
 ră nor lu mi nos ce pu u ruri um brești Bi se ri ca

Cântarea a 7-a.

Ὁὐκ ἐλάτρευσαν.

Irmosul (în traducere metrică)

N-au slu jit făp turi cei ce la Dom nul cu ge tă ci
 Fă că to ru lui iar groa za fo o cu lui ei căl cân d-o cu
 gând vi teaz se bu cu rau cân tând Prea slă vi i tu u le Tu
 Dum ne zeu al tu tu ror de toți bi ne cu vân tat ești
Lă u dă mu te și bu cu ră te îți stri găm că ru

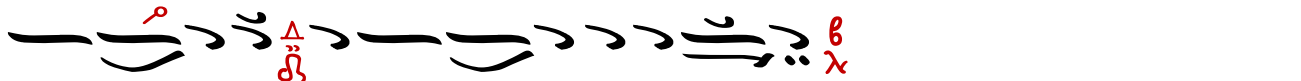
ța Soa re lui și vi i ța cu-a de vă rat cea ca re cior chi
 ne le cel copt cres cu tu ne-ai din ca re cu ur ge e vin
 ve se li tor a ce lo ra ca re-ți cân tă cu cre din ța
Ce ea ce-ai năs cut pe-al oa me ni lor Doc tor sfânt to
 iag te bu cu ră că ta ai nic ai în flo rit pe floa rea cea
 veș ni că și iar te bu cu ră că um plu u tu u ne-am
 de bu cu ri e moș te nind via ța cea ne stri că cioa să
Nu pot ri to rii Stă pâ nă să te la u de cu-a lor
 pri ce pe re căci tu năs câ ând pe Hris tos de cât se ra fi
 mii ești mai î năl ța t-a cum Lui și roa a gă ă te să-i
 iz bă veas că pe cei ce cu cre din ța ți se-n chi nă

Slavă.

Toa tă la tu ra îți cân tă fe ri cin du te stri gând
 cu dra gos te Za pis în ca re stă scris Cu vân tul Pă rin te lui

 Prun că te bu cu ră Lui și roa a gă ă te ca-n car tea vie

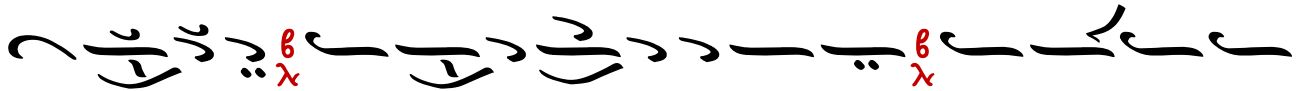

 ții ro bii tăi să fim scriși Ne pri hă ni tă

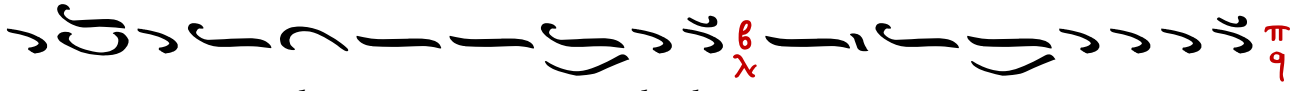
Și acum.

N oi toți ro bii tăi ru gă mu te ple cân du ne ge nun

 chii i ni mii spre noi u re e chea ple când Cu ra tă mân

 tu ieș te ne din toa te re le le și ne a a pă ă ră

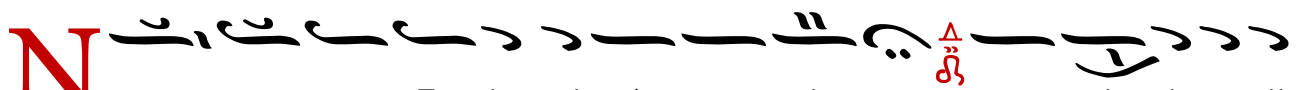

 de is pi ti rea dra ci lor și-a pă gă ni lor nă va lă

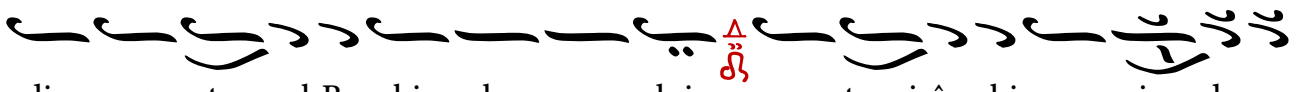
Cântarea a 8-a.

Παῖδας εὐαγεῖς.

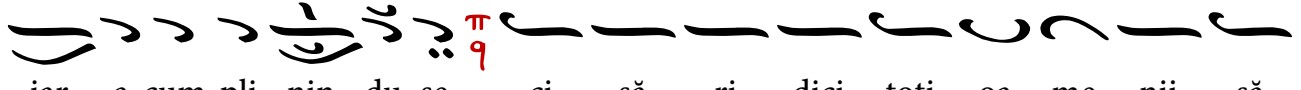
Irmosul (în traducere metrică)

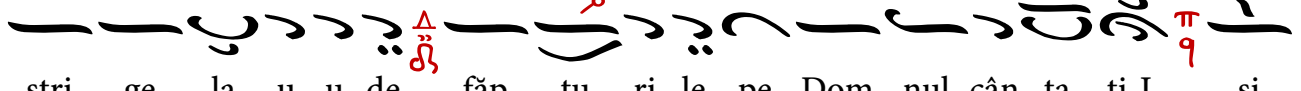
N aș te rea Fe cioa rei mân tu i t-a pe ti i ne rii

 din cup to rul Ba bi lo nu lui a tunci în chi pu în du se

 iar a cum pli nin du se ci să ri dici toți oa me nii să

 stri ge la u u de făp tu ri le pe Dom nul cân ta ți-L și

 prea î năl ța a ți-L a cum și-n tru toți ve cii

In pân te ce pri mi t-ai pe Cu vân tul pe Ce e la

ce poar tă toa te tu pur ta tu L-ai și cu lap te L-ai hră nit

Mai că fe cio rel ni că pe Hră ni to rul lu mii-n tregi de

bu nă vo ia a Sa A ces tu ia cân ta ți-I no roa de și

prea î năl ța ți-L pe Dăn sul tot dea u na

Mo i se în țe le s-a Prea cu ra tă a na aș

te rii ta le tai nă în ne ar sul rug dar 'na in te ti ne rii

chi pul ei mai lim pe de l-au a ră tat șe zând ne arși în

pa ra fo cu u lui de-a ce ea toți Fe cioa ră Cu ra tă la

u de și im ne ți-a du cem tot dea u na

Noi cei dez go liți prin a mă gi re în ha ai na ne

stri că ciu nii îm bră ca tu ne-am prin cu ra ta-ți naș te re

iar cei ce șe deam de mult în a că de rii ne gu ră lu

mi nă am vă ă zut căci Prun că tu lă caș ești Lu mi nii drept
 a ce ea im ne ți-a du cem tot dea u na

Slavă.

Cei morți pri mesc prin ti ne via ță căci î în săți năș cu
 t-ai via ța i po stat ni că cei mai î na in te muți prin
 ti ne-a cum vor besc u șor cei în ti nați cu rați se fac se-a
 lun gă bo li i le mul ți mi le de du huri din văz du huri
 se bi ru iesc că tu ești a noas tră mân tu i re

Și acum.

Năș cu tu ne-ai a lu mii mân tu i re prin ti i ne
 de pe pă mânt dar î năl ța tu ne-am bu cu ră te ce ea ce
 bi ne cu vân ta tă ești zi dul tă ri a pa vă za + a
 ce lor ca re e zic pe Dom nul dar cân ta ți ni-L lu cruri și
 prea î năl ța ți-L no roa de tot dea u na

Cântarea a 9-a.

Ἄπας γηγενής.

Irmosul (în traducere metrică)

Nea mul o me nesc tre sal te în Du hul Sfânt tot lu mi nat

fi ind și să prăz nu ias că dar în trea ga fi i re-a min ți lor

făr' de trup lă u dând vred nic praz ni cul Mai cii Stă pâ nu

u lui și să stri i i ge Bu cu ră te pu ru rea

Năs că toa re cu ra a tă a Dom nu lui

Bu cu ră te că prin ti ne fă cu tu ne-am ai bu cu ri ei

păr tași cân tă cre din cio șii toți pen tru a cea as ta tu iz bă

veș te ne de vă tă mări că deri și din toa te is pi te e

le ce le ca a a re vin pen tru pă ca te le

să vâr și te de no oi fă ră te me re

Ni te-ai a ră tat lu mi nă și pa vă ză pen tru a ceas

ta stri găm bu cu ră te stea ua ce a du s-ai lu u mii Soa re

le cel din veci des chi ză toa rea E de nu lui în chis te
 bu cu u ră să te bu u u curi stâlp de foc ce oa
 me nii îi în drepți la ce rea as ca pe tre ce re
Să ne ve se lim stri gând cu e vla vi e în ca sa Dom nu
 lui bu cu ră te sin gu ra făr' de pri ha a nă-n rân dul fe me
 i lor stă pâ na noas tră-a tu tu ror doam na în tre gi ii lumi
 să te bu u u curi vas ce nu ră mâ ne gol ce
 pri mi i t-ai ne-m pu ți na tul Mir

Slavă.

Ce ea ce-ai năs cut Po rum bi ță pe-al mi lei Domn fă ră
 să știi de băr bat bu cu ră te la u dă și în tă ri i re
 a Cu vi o și lor în cu nu na re veș ni că a Mu
 ce ni ci i lor fru mu se e e țe a tu tu ror
 drep ți lor și mân tu i re e ești a cre din cio și lor

Și acum.

Ca un Dum ne zeu de-a ta moș te ni re-a cum mi los ti
 veș te te și-i iar tă pă ca te le pen tru a cea as ta pe Năs
 că toa rea Ta ce Te-a pur tat în pân te ce ca ru gă toa re
 a vând căci din mi i i lă vru t-ai În du ra tu le
 să-n no iești po go rând fi rea o mu lui

La Laude. Stihirile Prosoimice.
 Glasul al 4-lea. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Glas Bou

1. **R**ân du ia la cea tai ni că ce n-o știu nici chiar în ge
 rii Ga vri il ar ha an ghe lul o pri meș te azi și că tre
 ti ne ve nind a cum căci fă ă ră de pa tă ești și che
 ma rea cea din nou Po rum bi ță a nea mu lui pe Te bu cu ră
 ți-l a du u ce stri gând și te gă teș te prin cu
 vân tu-mi pe Cu vâ â ân tul să Îl pri me ești tu în pân te ce

2. **T**i e Doam ne gă ti tu s-a al Cu ra tei sfânt pân te
 ce pur tă tor de lu mi i nă și prea fru mos pa lat că tre
 a ceas ta po goa ră Te mi lu ie eș te făp tu ra
 Ta răz bo i tă-n chip piz maș și ți nu tă-n ro bi e de ve
 chiul ei vrăj maș căci pier du u t-a în tâ ia fru mu se
 țe aș tep tând ne mân gă ia a a tă mân tu i toa rea po
 go râ re-a Ta

3. **C**ă tre ti ne ve nind a cum ne'n ti na tă Stă pâ na
 mea Ga vri il ar ha an ghe lul stri gă lim pe de dez le gă
 toa rea bles te mu lui ri di ca a rea că zu ți lor
 ce ea ce de Dum ne zeu tu a lea s-ai fost sin gu ra să te bu
 curi dar să te bu u curi al Soa re lui sfânt no rul
 și pri meș te pe Cu vâ â ân tul ce vi i ne în tr-al tău
 pân te ce

Aceleași Stihiri. Pe larg.

Glas Bou

1. **R**ân du ia a a la a a cea a ta ai ni că ă
 ce n-o ști i i iu ni ici chiar în ge ri ii Ga vri i
 il a ar han ghe e lu u ul o o pri meș te a azi și că ă
 tre e ti i i i ne e ve e ni ind a a cu u u um căci fă ă
 ră de e pa a tă e e e ești și i che e ma rea a
 cea a a din nou Po rum bi i i i ță ă a a nea a mu
 u lu u u ui pe Te e bu cu u ră ți-l a du u u u
 ce stri gă ând și te e gă ă ă te e e e eș
 te e e e pri in cu u vân tu u u-mi pe Cu u vâ â ân
 tul să Îl pri me e ești tu u î în pân te ce e

2. **T**i e Doa a am ne e gă ă ti i tu s-a a al
 Cu ra a a a te ei sfânt pân te ce e pur tă to or

de lu mi nă ă și i i prea a fru mos pa la at că tre e

a a cea a a as ta a po o goa a ră Te mi i i i lu ie eș

te fă ăp tu u ra Ta a a a ră ăz bo o i tă ă-n

chi i ip piz maș și ți nu u u u tă ă-n ro o bi i e

e de e e e ve chiu ul ei vră ăj maș căci pier du u u u

t-a în tâ â ia fru u mu u u se e e e e

țe e e e a aș te ep tând ne e e mân gâ â ia a a

tă mân tu i toa rea a po o go o râ re-a Ta a

3. C ă tre ti i i ne e e ve e ni ind a cu um

ne'n ti na a a a tă ă Stă pâ na mea a Ga vri i

il a ar han ghe e lu u ul stri i gă lim pe de e dez le e

gă ă toa a a a rea a ble es te e mu lui ri i i i di ca a

rea că ă zu u ți lo o o or ce e ea a ce de e

